

بسته آیات مرتبط با فلسطین، یهود کافر و جهاد

مناسب تبلیغات و قرائت در محافل و جلسات

طوفان الاقصی- مهر ۱۴۰۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست آیات

۱. آل عمران، ۱۱۱-۱۱۲؛ ترس و سرگردانی و ذلت ابدی یهود کافر در برابر مومنان مجاهد؛ ۴
۲. آل عمران؛ ۱۴۶-۱۴۸؛ راه حق در طول تاریخ با جهاد و ایستادگی پیش رفته است ۵
۳. آل عمران؛ ۲۴۹-۲۵۲؛ ماجرای طالوت و جالوت و پیروزی جمعیت کم مومنان بر جمعیت زیاد کفار با صبر و ایستادگی ۶
۴. نساء؛ ۷۴-۷۶؛ جهاد برای نجات مستضعفان، بر همه مومنان واجب است ۷
۵. مائده؛ ۲۰-۲۵؛ آینه عبرت مسلمانان؛ یهود کافر، همان بنی اسرائیلی هستند که از دستور آزادی قدس سرباز زدند و آواره شدند و امروز خودشان غاصب شده‌اند. ۸
۶. مائده؛ ۵۱-۵۵؛ عاقبت هم‌جبهگی با یهود کافر، پشیمانی است و البته بار دین خدا زمین نمی‌ماند. ۹
۷. مائده؛ ۷۸-۸۲؛ یهود کافر، بدترین دشمن مسلمانان و مستضعفان و هم‌جبهه دشمنان خدا هستند. ۱۰
۸. توبه؛ ۱۳-۱۶؛ امتحان واقعی بودن ایمان، جهاد علیه دشمن پیمان‌شکن اشغالگر است ۱۱
۹. توبه؛ ۳۸-۴۱؛ امتحان واقعی بودن ایمان، جهاد علیه دشمن پیمان‌شکن اشغالگر است ۱۲
۱۰. اسراء؛ ۱-۷؛ یهود کافر اشغالگر، منتظر وعده قطعی خدا برای نابودی به‌دست بندگان خاص خداست. ۱۳
۱۱. حج؛ ۳۸-۴۱؛ اگر جهاد نبود، دشمنان خدا اثری از مساجد و کلیساها و معابد باقی نمی‌گذاشتند ۱۵
۱۲. مجادله؛ ۲۰-۲۲؛ مومن واقعی، محبتی به دشمنان خدا ندارد؛ حتی اگر نزدیکترین نزدیکانش باشند ۱۶
۱۳. حشر؛ ۱-۴؛ یهود کافر، تنها دلخوشی‌اش دیوارهایی است که دور خودش کشیده و البته از جاییکه گمان نمی‌کند، ضربه سختی می‌خورد! ۱۷
۱۴. حشر؛ ۱۳-۱۵؛ یهود کافر، از مومنان واقعی بیشتر می‌ترسند تا خدا! ۱۸
۱۵. ممتحنه؛ ۱-۲؛ به دشمنان خدا که شما را از خانه و کاشانه‌تان بیرون می‌کنند، دل ندهید. ۱۹
۱۶. ممتحنه؛ ۸-۹؛ مرزهای دوستی و دشمنی با غیرمسلمانان ۲۰
۱۷. صف؛ جهاد در مقابل یهود کافر و دشمن قسم‌خورده موسی و عیسی و محمد (ص)، تنها راه رستگاری در دنیا و آخرت ۲۱
۱۸. فیل؛ امدادهای غیبی برای یاری دین خدا ۲۳
۱۹. کافرون؛ دستور اعلام برائت همه‌جانبه از کفار و دشمنان خدا ۲۴

۱. سوره آل عمران، آیات ۱۱۱-۱۱۲؛ ترس و سرگردانی و ذلت ابدی یهود کافر در برابر مومنان مجاهد

لَنْ يَضُرَّوْكُمْ إِلَّا أَذًى وَ إِن يَقَاتِلُوكُمْ يُؤْلُوكُمْ الْأَذْبَارُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ (۱۱۱)

دشمنان، به‌ویژه یهودی‌ها، هرگز نمی‌توانند به شما ضربه کاری بزنند؛ ولی کمی دردسر برایتان درست می‌کنند. اگر هم با شما بجنگند، فوری پا به فرار می‌گذارند. هیچ وقت هم رنگ پیروزی را نمی‌بینند!

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَيْنَ مَا تُخَفُّوْا إِلَّا يَحْبِلُ مِنَ اللَّهِ وَ حَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَ بَأُؤْ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ يَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَ كَانُوا يَعْتَدُونَ (۱۱۲)

یهودی‌های کافر هر جای دنیا که باشند، خفت‌و‌خواری باید بر سرشان سایه‌افکن باشد؛ مگر اینکه مسلمان شوند یا پناهنده به این و آن. همچنین، گرفتار خشم خدا شده‌اند و داغ بیچارگی بر پیشانی‌شان زده شده است؛ برای اینکه آیه‌ها و نشانه‌های خدا را قبول نمی‌کردند و پیامبران را ناجوانمردانه به‌شهادت می‌رساندند. این کارها در این ریشه داشت که نافرمانی و سرکشی می‌کردند!

۲. سوره آل عمران؛ ۱۴۶-۱۴۸؛ راه حق در طول تاریخ با جهاد و ایستادگی پیش رفته است

وَكَايْنِ مِنْ نَبِيِّ قَاتِلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ (۱۴۶)

چه پیامبران زیادی که مردانِ خداجوی فراوانی در کنارشان جنگیدند؛ پس در مقابل سختی‌هایی که در راه خدا کشیدند، خم به ابرو نیاوردند و ضعفی از خود نشان ندادند و سر تسلیم در برابر دشمن خم نکردند! خدا چنین رزمندگانِ مقاومی را دوست دارد.

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۱۴۷)

تنها حرفشان این بود: «خدایا، گناهان ما و خراب‌کاری ما را ببخش. قدم‌هایمان را محکم کن و بر جماعت بی‌دین پیروزمان فرما.»

فَاتَاهُمُ اللَّهُ نَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ نَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۴۸)

خدا هم، پیروزی و پایداری در این دنیا و پاداشِ پسندیدهٔ آخرت را به آنان داد. آخر، خدا درستکاران را دوست دارد.

۳. سوره آل عمران؛ ۲۴۹-۲۵۲؛ ماجرای طالوت و جالوت و پیروزی جمعیت کم مومنان بر جمعیت زیاد کفار با صبر و ایستادگی

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ (۲۴۹)

طالوت همین که با لشکریانش راه افتاد، این طور هشدار داد: «خدا با نهر آبی امتحانتان می کند: هر که از آن بنوشد، دنباله رو من نیست و هر که اصلاً به آن لب نزد، دنباله رو واقعی من است؛ البته هر که کف دستی بنوشد، اشکالی ندارد.» جز عده کمی، همگی از آن نوشیدند و از سپاه جدا شدند!

همین که طالوت با مؤمنان همراهش از آن نهر آب عبور کردند و به راه خود ادامه دادند، آن هایی که کف دستی از آب نوشیده بودند، گفتند: «در حال حاضر، ما قدرت مقابله با جالوت و سپاهیانش را نداریم!» اما کسانی که اصلاً لب به آب نزده بودند و آرزوی شهادت را در دل می پروراندند، گفتند: «چه گروه های کم تعدادی بوده اند که به خواست خدا، بر گروه های پرتعداد پیروز شده اند. بله، خدا در کنار اهل صبر است.»

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۲۵۰)

همین ها، وقتی با جالوت و سپاهیانش روبه رو شدند، این طور دعا کردند: «خدایا، از صبر و استقامت سرشارمان کن، قدم هایمان را محکم کن و بر این جماعت بی دین پیروزمان فرما.»

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ (۲۵۱)

پس به خواست خدا شکستشان دادند و داوود جالوت را کشت. خدا به داوود حکومت و حکمت داد. مهارت هایی هم که صلاح می دانست، یادش داد. به فرض، خدا جلوی زیاده خواهی ها و خرابکاری های بعضی مردم را به دست بعضی دیگر نگیرد، همه جای زمین را هرج و مرج فرا می گیرد؛ ولی خدا در حق جهانیان بسیار بزرگواری است.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (۲۵۲)

این داستان های واقعی نشانه علم و قدرت و اراده خداست که مختصر و مفید برای تو می خوانیم و به یقین، تو جزو پیامبرانی.

۴. سوره نساء؛ ۷۴-۷۶؛ جهاد برای نجات مستضعفان، بر همه مومنان واجب است

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا (۷۴)

کسانی که زندگی پست دنیا را به قیمت به دست آوردن آخرت می فروشند، باید در راه خدا بجنگند. به هرکه در راه خدا بجنگد و شهید شود یا پیروز، پاداشی بزرگ هدیه خواهیم داد.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا (۷۵)

چه تان شده که در راه خدا و نجات مردان و زنان و کودکان مستضعفی که زیر سلطه دشمنان، نمی جنگید؟! آن مستضعفان همیشه از خدا خواسته اند: «خدایا، ما را از این شهری که مردمش ستمکارند، بیرون ببر و از طرف خودت، بله از طرف خودت یار و یابری برای ما قرار بده.»

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا (۷۶)

کسانی که ایمان واقعی دارند، در راه خدا می جنگند و کسانی که بی دین اند، در راه طاغوت می جنگند. با یاران شیطان بجنگید که پیروزی از آن شماست؛ چون که نقشه شیطان نقش بر آب است.

۵. سوره مائده؛ ۲۰-۲۵؛ آینه عبرت مسلمانان؛ یهود کافر، همان بنی اسرائیلی هستند که از دستور آزادی قدس سرباز زدند و آواره شدند و امروز خودشان غاصب شده‌اند.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ (۲۰)

یادتان بیاید که موسی به قومش گفت: «مردم! لطف‌های خدا را در حق خودتان فراموش نکنید، وقتی بینتان پیامبرانی فرستاد و شما را صاحب‌اختیار خودتان کرد و چیزهایی به شما داد که به هیچ‌یک از جهانیان نداده بود.

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ (۲۱)

مردم! به سرزمین مقدس فلسطین وارد شوید که خدا برایتان مقدّرش کرده است. به دشمن پشت نکنید و پا به فرار نگذارید که آن‌وقت، شکست سختی خواهید خورد.»

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَدْخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ (۲۲)

گفتند: «موسی! در آن سرزمین جماعتی زورگو زندگی می‌کنند. تا آن‌ها از آنجا کوچ نکنند، ما پایمان را آنجا نخواهیم گذاشت! اول، آن‌ها از آنجا بروند. بعدش ما می‌رویم آنجا!»

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۲۳)

دو نفر از مردم خداترس که خدا نعمت ایمان و شجاعت به آنان داده بود، پیشنهاد کردند: «از دروازه اصلی شهر، یک‌دفعه به آن‌ها حمله کنید! پایتان که به شهر برسد، دیگر پیروزی‌تان حتمی است.* اگر ایمان واقعی دارید، فقط به خدا توکل کنید.»

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ (۲۴)

ولی آن‌ها حرفشان را تکرار کردند: «نه موسی، تا وقتی آن‌ها آنجا هستند، ما ابداً پایمان را آنجا نخواهیم گذاشت. اصلاً خودت و خدایت بروید و با آن‌ها بجنگید. ما هم همین‌جا منتظر پیروزی‌تان می‌نشینیم!»

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ (۲۵)

موسی گفت: «خدایا، من و برادرم فقط اختیار خودمان را داریم؛ پس خودت بین ما و این جماعت منحرف دآوری کن.»

۶. سوره مائده؛ ۵۱-۵۵؛ عاقبت هم جبهگی با یهود کافر، پشیمانی است و البته بار دین خدا زمین نمی ماند.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۵۱)

مسلمانان! با یهودی ها و مسیحی های بی دین، طرح دوستی نریزید؛ چون وقتِ رودررویی با شما، آن ها هوای همدیگر را دارند! هر کدامتان دوست صمیمی آن ها شود، جزو همان ها محسوب می شود و خدا دست چنین مردم بدکاری را نمی گیرد.

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ (۵۲)

می بینی کسانی که بیماری سیاسی دارند، در دوستی با اهل کتاب سر از پا نمی شناسند و در توجیه این کارشان می گویند: «می ترسیم اتفاق ناگواری برایمان بیفتد و به کمکشان نیاز پیدا کنیم.» ولی شاید خدا از طرف خودش پیروزی یا گشایشی نصیب مسلمانان کند تا در نتیجه، آن بیمار دل ها از توهم هایی که در دل داشتند، پشیمان شوند.

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ (۵۳)

آن وقت است که مسلمانان به آن ها می گویند: «این اهل کتاب همان هایی اند که سفت و سخت به خدا قسم می خوردند که همیشه با شمايند؟!» با این کارشان، کارهای خوبی هم که احياناً از آن ها سر زده است، هدر رفت و سرمایه عمرشان را باختند!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَئِيمًا ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۵۴)

مسلمانان! اگر عده ای از شما با تمایل به دشمن، در دین خودشان ثابت قدم نباشند، خدا مردمی را به صحنه خواهد آورد که: آنان را دوست دارد و آنان هم او را دوست دارند، در برخورد با مسلمانان نرم و فروتن اند و در برابر دشمنان بی دین سرسخت و قاطع اند، در راه خدا می جنگند و از سرکوفت هیچ سرزنش کننده ای نمی ترسند. این لطف خداست که به هر ملتی شایسته بداند، می دهد؛ زیرا خدا روزی گستر داناست.

۷. سوره مائده؛ ۷۸-۸۲؛ یهود کافر، بدترین دشمن مسلمانان و مستضعفان و هم جبهه دشمنان خدا هستند.

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُودَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ (۷۸)

از بین بنی اسرائیل، آنهایی که با عقاید باطل بی دین شدند، گرفتار لعن داوود و عیسی بن مریم شدند. این لعن به سزای این بود که از دستورهای پیامبران نافرمانی کردند و دائم از خطقرمزهای الهی می گذشتند.

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (۷۹)

همدیگر را نیز نهی از منکر نمی کردند. با ترک این واجب سازنده، واقعاً کار زشتی می کردند!

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ (۸۰)

خیلی هایشان را می بینی که با بت پرست های بی دین طرح دوستی می ریزند. واقعاً که زشت است آنچه خودشان برای خودشان از پیش می فرستند! در نتیجه، گرفتار خشم خدا می شوند و در عذاب جهنم ماندنی اند.

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (۸۱)

اگر خدا و پیامبر و آنچه را به سویش فرستاده شده است، واقعاً باور داشتند، با بت پرست های بی دین طرح دوستی نمی ریختند؛ ولی خیلی هایشان منحرف اند.

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيَّيْنَ وَرُهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ (۸۲)

سرسخت ترین مردم در دشمنی با مسلمانان، یهودی ها و بت پرست هایند! در مقایسه با آن ها و در برخی مواضع، نزدیک ترین مردم در دوستی با مسلمانان، مسیحی هایند. این برای آن است که در بینشان کشیش های اهل علم و راهب های خداترس به چشم می خورند و همچنین، برای اینکه نوعاً مسیحی ها در برابر حق گردن کلفتی نمی کنند!

۸. سوره توبه؛ ۱۳-۱۶؛ امتحان واقعی بودن ایمان، جهاد علیه دشمن پیمان شکن اشغالگر است

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَّوْكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۳)

آیا نمی‌خواهید بجنگید با این جماعتی که عهدهایشان را شکستند و مصمم بودند پیامبر را از مکه اخراج کنند؟! همان‌ها بودند که اولین بار جنگ با شما را آغاز کردند! نکند از آن‌ها می‌ترسید؟! اگر مؤمنید، جا دارد که در درجه اول از خدا حساب ببرید.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيُنْصِرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ (۱۴)

با آن‌ها بجنگید تا خدا به دست شما عذابشان کند، خوارشان کند، بر آن‌ها پیروزتان کند، دل مسلمانان را خنک کرده

وَيُذْهِبَ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۱۵)

و خشم دلشان را فرو بنشانند. البته خدا به هرکه شایسته ببیند، توفیق توبه از بت‌پرستی می‌دهد؛ چون خدا دانای کاردرست است.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (۱۶)

نکند خیال می‌کنید همین‌طور آزمایش‌نشده، رهایتان می‌کنند، بی‌آنکه خدا رزمندگان را شناسایی کند؟! همانان که جز برای او و پیامبرش و مسلمانان سفره دلشان را باز نمی‌کنند. بله، خدا آگاه است که چه می‌کنید.

۹. سوره توبه؛ ۳۸-۴۱؛ امتحان واقعی بودن ایمان، جهاد علیه دشمن پیمان شکن اشغالگر است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّا قَلَّتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ (۳۸)

مسلمانان! چه تان شده که وقتی به شما فرمان داده می شود: «به طرف جنگ و جبهه حرکت کنید»، به زمین چسبیده اید و از جایتان تکان نمی خورید؟! نکند به جای آخرت، به زندگی دنیا دل بسته اید؟! بدانید زندگی دنیا در برابر آخرت، بسیار ناچیز و زودگذر است.

إِلَّا تَتَغَفَرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۳۹)

اگر به طرف جبهه حرکت نکنید، خدا با عذابی زجرآور نابودتان می کند و گروهی غیر از شما را به جایتان می آورد. در ضمن، با این کوتاهی تان ضرری به خدا نمی زنید؛ بلکه دودش به چشم خودتان می رود. بله، خدا از عهده هر کاری برمی آید.

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۴۰)

اگر پیامبر را کمک نکنید، خدا کمکش می کند؛ همان طور که قبلاً کمکش کرد: وقتی بت پرست های مکه با نقشه ترور مجبورش کردند به فرار از آنجا، درحالی که کسی همراهش بود، گریخت و به غار ثور پناه برد. پیامبر به همراهش دائم گوشزد می کرد: «نگران نباش! خدا با ماست.» پس خدا آرامش خودش را بر پیامبر حکم فرما ساخت و با سپاه یانی نامرئی کمکش کرد و نقشه بت پرست ها را در قتل پیامبر و ریشه کنی اسلام نقش بر آب کرد. وعده خدا در یاری پیامبر و برتری اسلام، همیشگی است؛ چون خدا شکست ناپذیر کار درست است.

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكَُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۴۱)

خواه مانع و مشغله داشته باشید خواه نه، باید عازم جبهه شوید و با مال و جانتان در راه خدا بجنگید. این برایتان بهتر است؛ البته اگر به آثار و برکات جهاد در راه خدا پی برده باشید.

۱۰. سورهٔ اسرا؛ ۱-۷؛ یهود کافر اشغالگر، منتظر وعدهٔ قطعی خدا برای نابودی به‌دست بندگان خاص خداست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (۱)

عجب کاردرست است آن کسی که بنده‌اش محمد را شبانه برای تماشا برد، از مسجدالحرام به مسجدالاقصا که اطرافش را مقدس و پرنعمت کرده بود. می‌خواست گوشه‌ای از نشانه‌های قدرت‌ش را نشان دهد؛ زیرا فقط او بود که دعاهایش را می‌شنید و لیاقتش را برای این سفر می‌دید.

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا (۲)

آن‌ها از نسل کسانی بودند که با نوح سوار آن کشتی بزرگشان کردیم. یادش به‌خیر نوح! چه بندهٔ شکرگزاری بود.

وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا (۳)

به موسی تورات دادیم و آن را راهنمای بنی‌اسرائیل قرار دادیم. اصل حرفمان این بود: «در زندگی، به کسی غیر از من تکیه نکنید.»

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا (۴)

در کتاب تورات، به بنی‌اسرائیل خبر قطعی دادیم: شما دو بار در سرزمین فلسطین، وحشیانه به خرابکاری و سلطه‌گری دست می‌زنید!

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا (۵)

وقتی زمان انتقام از اولین خرابکاری‌تان برسد، طوری زمینه‌سازی می‌کنیم که عده‌ای بی‌رحم انتقام سختی از شما بگیرند و خانه‌به‌خانه در جست‌وجویتان، مشغول قتل و غارت شوند! این وعده ردخور ندارد.

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا (۶)

مدتی که بگذرد، شما را بر آن‌ها پیروز می‌کنیم و با دادن اموال و اولاد فراوان، کمکتان می‌دهیم و جمعیتتان را زیاد می‌کنیم.

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا (۷)

پس، اگر خوبی کنید، به خودتان خوبی کرده‌اید و اگر هم بدی کنید، به خودتان بد کرده‌اید. وقتی زمان انتقام از دومین خرابکاری‌تان برسد، دشمنانتان چنان بر شما حمله‌ور می‌شوند که از شدت ترس، رنگ

از چهره‌تان می‌پرد! مانند بار اول، وارد مسجدالاقصا می‌شوند و هرچه دستشان برسد، کاملاً نابود می‌کنند!

۱۱. سوره حج؛ ۳۸-۴۱؛ اگر جهاد نبود، دشمنان خدا اثری از مساجد و کلیساها و معابد باقی نمی گذاشتند

إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ (۳۸)

خدا از مسلمانان در برابر دشمنانشان جانانه دفاع می کند؛ زیرا خدا هیچ خائن نمک نشناسی را دوست ندارد.

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنفُسِهِمْ ظُلُمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ (۳۹)

کسانی که جنگ بر آنان تحمیل می شود، اجازه جنگ و جهاد دارند؛ چون به آنان ظلم و تجاوز شده و خدا حتماً می تواند کمکشان کند.

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْذَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (۴۰)

همانانی که از شهر و دیارشان، به ناحق اخراج می شوند، تنها به این جرم که می گویند: «صاحب اختیارمان خداست.» اگر به فرض، خدا جلوی زیاده خواهی و خرابکاری بعضی مردم را به دست بعضی دیگر نگیرد، صومعه های راهبان و کلیساهای مسیحیان و معابد یهودیان و مساجد مسلمانان که در آنها نام خدا را بسیار می برند، به کلی از بین می رود. البته خدا به آنانی که دینش را کمک کنند، کمک می کند؛ زیرا خدا قوی شکست ناپذیر است.

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ (۴۲)

همان کسانی که اگر به آنان قدرت و امکانات کافی بدهیم، جامعه سالم دینی تشکیل می دهند و در آن، همگی نماز را با آدابش می خوانند و صدقه می دهند و امر به معروف و نهی از منکر می کنند. بله، آخر عاقبت همه کارها دست خداست.

۱۲. سوره مجادله؛ ۲۰-۲۲؛ مومن واقعی، محبتی به دشمنان خدا ندارد؛ حتی اگر نزدیکترین نزدیکانش باشند.

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ (۲۰)

بله، کسانی که با خدا و رسولش دربیفتند، جزو ذلیل‌ترین افرادند!

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ (۲۱)

خدا چنین مقدر کرده است: «من خدا و پیامبرانم حتماً پیروز می‌شویم.» چون خدا نیرومند شکست‌ناپذیر است.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۲۲)

هیچ مردمی را پیدا نمی‌کنی که خدا و روز قیامت را واقعاً باور داشته باشند و درعین حال با آن‌هایی دوستی کنند که با خدا و رسولش درافتاده‌اند؛ هرچند آن‌ها پدران یا پسران یا برادران یا اقوامشان باشند. خدا ایمان را در دل‌هایشان محکم کرده و روحیه‌شان را تقویت کرده است. در باغ‌هایی پردرخت هم که از زیرشان جوی‌ها روان است، واردشان می‌کند که در آنجا ماندنی‌اند. خدا از آنان راضی است و آنان هم از خدا راضی‌اند. آنان حزب خدایند. بدانید فقط حزب خدا خوشبخت‌اند!

۱۳. سوره حشر؛ ۱-۴؛ یهود کافر، تنها دلخوشی‌اش دیوارهایی است که دور خودش کشیده و البته از جاییکه گمان نمی‌کند، ضربه سختی می‌خورد!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱)

آنچه در آسمان‌ها و زمین است، مشغول تسبیح خداست و اوست شکست‌ناپذیرِ کاردرست.

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ (۲)

هم‌اوست که یهودی‌نماهای بی‌دین بنی‌نضیر را به محض لشکرکشی‌تان، از منطقه زندگی‌شان در مدینه اخراج کرد. خیال نمی‌کردید به این راحتی‌ها بروند! خودشان هم خیال می‌کردند قلعه‌های محکم‌شان در برابر خدا حفظ‌شان می‌کند؛ ولی خدا از جایی سراغشان آمد که فکرش را نمی‌کردند! و در دل‌هایشان وحشت انداخت؛ طوری‌که هم به‌دست خودشان خانه‌هایشان را خراب می‌کردند و هم به‌دست مسلمان‌ها! آی روشن‌بین‌ها، عبرت بگیرید!

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ (۳)

اگر خدا تبعید از وطن را برایشان مقدّر نکرده بود، در همین دنیا عذاب‌شان می‌کرد. البته در آخرت عذاب جهنم نصیب‌شان می‌شود؛

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۴)

زیرا آن‌ها از در مخالفت با خدا و پیامبرش درآمدند و هرکه از در مخالفت با خدا دریاید، بداند که مجازات خدا شدید است.

۱۴. سوره حشر؛ ۱۳-۱۵؛ یهود کافر، از مومنان واقعی بیشتر می ترسند تا خدا!

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ (۱۳)

بله، وحشتی که از شما در دل دارند، بیشتر از ترسی است که از خدا دارند. چون که آنها جماعتی نفهم اند!

لَا يِقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ (۱۴)

به صورت جمعی و رودرو با شما نمی جنگند؛ مگر از داخل قلعه های مستحکم یا از پشت درودیوار خانه ها! ضرب و زورشان فقط بین خودشان زیاد است! خیال می کنی متحدند؛ درحالی که دل هایشان از هم دور است. آخر، آنها مردمی بی عقل اند!

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۵)

قصه یهودی های بنی نضیر مثل قصه یهودی های بنی قینقاع است که کمی قبل از آنها کیفر عهد شکنی شان را در همین دنیا چشیدند. در آخرت هم عذابی زجرآور نصیبشان می شود.

۱۵. سوره ممتحنه؛ ۱-۲؛ به دشمنان خدا که شما را از خانه و کاشانه تان بیرون می کنند، دل ندهید.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ (۱)

مسلمانان! اگر به قصد جهاد در راه من و به دست آوردن رضایتم هجرت کرده اید، با دشمنان من و خودتان طرح دوستی نریزید! شما به آن ها اظهار دوستی می کنید؛ درحالی که آن ها به حقیقتی که برایتان آمده اعتقادی ندارند و پیامبر و شما را به جرم ایمان به خدایی که صاحب اختیاران است، از مکه اخراج کرده اند.

البته مخفیانه، مثلاً با نامه نگاری، به آن ها اظهار دوستی می کنید؛ ولی من از همه بهتر می دانم که چه ها مخفی می کنید و چه ها آشکار. هر کدامتان دست به چنین کاری بزنند، قطعاً راه درست را گم کرده است.

إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ (۲)

اگر دستشان به شما برسد، تازه می فهمید که چقدر با شما دشمن اند: آن ها با عملیات میدانی و جنگ روانی اذیتان می کنند. اصلاً آرزو می کنند شما هم بی دین بشوید!

۱۶. سوره ممتحنه؛ ۸-۹؛ مرزهای دوستی و دشمنی با غیرمسلمانان

لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ (۸)

خدا نهیتان نمی‌کند از برقراری روابط حسنه و عادلانه با بی‌دین‌هایی که بابت دین‌داری‌تان با شما جنگیده‌اند و از منطقه زندگی‌تان اخراجتان نکرده‌اند؛ چون خدا مردم عادل را دوست دارد.

إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۹)

بلکه خدا شما را فقط از دوستی با بی‌دین‌هایی نهی می‌کند که بابت دین‌داری‌تان با شما جنگیده‌اند و از منطقه زندگی‌تان اخراجتان کرده‌اند و در این راه، پشتیبان هم بوده‌اند. بله، کسانی که با آن‌ها دوستی کنند، بدکارند.

۱۷. کل سوره صف؛ جهاد در مقابل یهود کافر و دشمن قسم خورده موسی و عیسی و محمد (ص)، تنها راه رستگاری در دنیا و آخرت

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱)

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است به تسبیح خدا می پردازند و اوست ارجمند حکیم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ (۲)

ای کسانی که ایمان آورده اید چرا چیزی می گوئید که انجام نمی دهید

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ (۳)

نزد خدا سخت ناپسند است که چیزی را بگوئید و انجام ندهید

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ (۴)

در حقیقت خدا دوست دارد کسانی را که در راه او صف در صف جهاد می کنند چنانکه گویی بنایی ریخته شده از سرب‌اند

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ لِرَبِّ قَوْمٍ لَمْ تُؤْذَوْا وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ بَالِيغٌ فِي الْأُمُورِ قُلْ لَكُمْ آلِهَةٌ مِثْلُ آلِهَةِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ (۵)

و [یاد کن] هنگامی را که موسی به قوم خود گفت ای قوم من چرا آزارم می دهید با اینکه میدانید من فرستاده خدا به سوی شما هستم پس چون [از حق] برگشتند خدا دلهایشان را برگردانید و خدا مردم نافرمان را هدایت نمی کند

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ (۶)

و هنگامی را که عیسی پسر مریم گفت ای فرزندان اسرائیل من فرستاده خدا به سوی شما هستم تورات را که پیش از من بوده تصدیق می کنم و به فرستاده ای که پس از من می آید و نام او احمد است بشارتگرم پس وقتی برای آنان دلایل روشن آورد گفتند این سحری آشکار است

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۷)

و چه کسی ستمگرتر از آن کس است که با وجود آنکه به سوی اسلام فراخوانده می شود بر خدا دروغ می بندد و خدا مردم ستمگر را راه نمی نماید

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ (۸)

می خواهند نور خدا را با دهان خود خاموش کنند و حال آنکه خدا گر چه کافران را ناخوش افتد نور خود را کامل خواهد گردانید

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ (۹)

اوست کسی که فرستاده خود را با هدایت و آیین درست روانه کرد تا آن را بر هر چه دین است فائق گرداند هر چند مشرکان را ناخوش آید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ (۱۰)

ای کسانی که ایمان آورده اید آیا شما را بر تجارتی راه نمایم که شما را از عذابی دردناک می رهاند

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۱۱)

به خدا و فرستاده او بگروید و در راه خدا با مال و جانتان جهاد کنید این [گذشت و فداکاری] اگر بدانید برای شما بهتر است

يَغْفِرْ لَكُمْ دُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۲)

تا گناهانتان را بر شما ببخشد و شما را در باغهایی که از زیر [درختان] آن جویبارها روان است و [در] سراهایی خوش در بهشتهای همیشگی درآورد این [خود] کامیابی بزرگ است

وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ (۱۳)

و [رحمتی] دیگر که آن را دوست دارید یاری و پیروزی نزدیکی از جانب خداست و مؤمنان را [بدان] بشارت ده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا نَاطِقُهُ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

ای کسانی که ایمان آورده اید یاران خدا باشید همان گونه که عیسی بن مریم به حواریون گفت یاران من در راه خدا چه کسانی اند حواریون گفتند ما یاران خداییم پس طایفه ای کفر ورزیدند و کسانی را که گرویده بودند بر دشمنانشان یاری کردیم تا چیره شدند

۱۸. سوره فیل؛ امدادهای غیبی برای یاری دین خدا

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾

مگر ندیدی خدا با فیل سواران لشکر ابرهه چه کرد؟!

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾

مگر نقشه شومشان را نقش بر آب نکرد؟!

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾

و بر سرشان پرندگانی دسته‌دسته اعزام نکرد؟!

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٤﴾

و با سنگ‌هایی از گِل سفت آن‌ها را هدف‌گیری نکرد؟!

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ﴿٥﴾

بله، خدا این‌طور همه‌شان را له‌ولوده کرد!

۱۹. سوره کافرون؛ دستور اعلام برائت همه جانبه از کفار و دشمنان خدا

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾

ای پیامبر ما! حرفت در جواب پیشنهاد سران بی‌دین، این باشد:

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾

«چیزهایی را که به جای خداوند می‌پرستید، نمی‌پرستم.

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾

شما هم اهل پرستش خدایی که من می‌پرستم، نیستید.

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾

من به روش شما عبادت نمی‌کنم،

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾

شما هم به روش من عبادت نمی‌کنید.

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

دین شما ارزانی خودتان! دین من هم مال خودم.»